

Sr. Jaume Cera Botet
Secretari Associació Cultural la Marinada
C/ Rosa Sensat, 1
08960 Sant Just Desvern (Barcelona)

Q-05129/2010

Benvolgut senyor,

Us comunico que vaig rebre la resolució sancionadora dictada en data 9 de febrer d'enguany per l'Ajuntament de Sant Guim de la Plana contra l'Associació Cultural la Marinada que em vau trametre el passat 15 de febrer de 2011.

Igualment, us comunico que en data d'avui m'he adreçat al consistori municipal exposant, d'acord amb la documentació i la informació de què dispenso, i llevat de l'aportació d'altra per part del consistori que pogués desvirtuar-la, per fer les consideracions següents:

“ Amb relació a la utilització dels **béns de domini públic** el precepte 218.3 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (en endavant LMRLC) , determina que l'**ús comú especial** es pot subjectar a llicència d'acord amb la naturalesa dels béns, els actes d'afectació i d'obertura a l'ús públic i les disposicions generals.

S'entén que són **béns de domini públic** afectes a l'ús públic, d'acord amb el reglament de patrimoni dels ens locals (article 4 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre) els béns destinats a ser utilitzats directament pels particulars, la conservació i la policia dels quals siguin competència dels ens locals, i d'entre els quals els carrers i les places.

L'article 56 del mateix text normatiu determina que l'**ús comú especial** (aquell en què concorren circumstàncies singulars de perillositat, intensitat d'ús o d'altres similars) es pot subjectar a llicència.

- Queda doncs, clar, que l'ús de l'espai públic que va fer l'Associació estava sotmès a l'obtenció d'una llicència i que, si bé és cert que l'Ajuntament no va donar resposta a l'escrit de data 4 de desembre de 2009, contràriament a l'obligació de respondre que es predica com a bona praxi administrativa, el silenci administratiu no implicava una estimació per silenci positiu de les pretensions de l'Associació, en tant que, d'acord amb allò establert a l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, **s'exclou de forma expressa el silenci positiu en els casos**

que aquesta estimació tingui coma conseqüència transferir al sol.licitant o a tercers facultats relatives al domini públic.

- Tanmateix, el que no queda tan clar és que la manca de sol.licitud de la llicència, que hauria emparat l'ús comú especial, sigui constitutiva d'una infracció urbanística en els termes en què es pronuncia el consistori municipal.

Concretament, la resolució sancionadora dictada contra l'Associació estableix que els fets que van tenir lloc en data 16 de gener de 2010 són constitutius d'una infracció urbanística tipificada i sancionada en base al Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, text normatiu que no era vigent al moment en què aquests es van cometre, tot i que quan es va incoar l'expedient es feia referència a allò establert a l'article 206.a) del Text Refós de la Llei d'Urbanisme aprovada per Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol.

La legislació urbanística estableix un règim sancionador aplicable a les infraccions que es podrien cometre en el cas d'actuacions amb manca de llicència urbanística que la Sentència del Tribunal Suprem de 10 de juliol de 1997 defineix com acte típic d'autorització per mitjà del qual l'Administració remou els obstacles que s'oposen al lliure exercici d'un dret del qual ja es titular el subjecte autoritzat, prèvia comprovació que el seu exercici no posa en perill cap interès protegit per l'ordenament; acte, doncs, de caràcter reglat diferent d'aquell de naturalesa discrecional que constituïria la llicència per a un ús especial de domini públic.

En relació, però, a l'exercici per part dels ens locals d'accions i recursos en defensa dels seus béns i drets com seria el cas que ens ocupa - **manca de sol.licitud d'una llicència per fer un ús especial del domini públic i no davant d'una manca de llicència urbanística** - és la mateixa Llei municipal i de règim local de Catalunya la que en l'article 233.2 estableix que els particulars que per frau o negligència causin danys en el domini públic dels ens locals, o hi **facin actes d'ocupació**, seran sancionats amb multa, l'import de la qual es pot establir entre el valor i el doble del valor del perjudici causat o d'allò usurpat, sense perjudici d'ésser obligat a reparar els danys i els perjudicis i a restituir el que haguessin sostret.

En el mateix sentit i amb un text pràcticament idèntic trobem regulada aquesta situació en l'article 175 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el reglament de patrimoni dels ens locals, que estableix el règim de responsabilitats i sancions respecte de les infraccions en matèria de béns de domini públic.

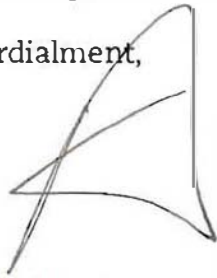
En definitiva i com apunta la jurisprudència (STS de 13 de maig de 1985) la necessitat de comptar amb una autorització per poder realitzar un ús comú especial fa que, en el cas que ens trobéssim davant un aprofitament del domini públic municipal sense aquest títol, l'Ajuntament estaria plenament facultat per fer cessar l'ús comú especial.

En conseqüència de tot això exposat, entenc que en la tramitació de l'expedient sancionador no s'hauria tipificat correctament la infracció comesa, ni tampoc la sanció imposada correspondria a les previsions legals que fan referència als fets imputats, la qual cosa determinaria la nul.litat de la resolució dictada.

És per aquesta raó que us demano d'acord amb allò establert a l'article 105.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, ordeneu la revocació de la resolució sancionadora dictada contra l'Associació Cultural la Marinada."

En l'actualitat resto a l'espera de conèixer el determini del consistori municipal amb relació amb el suggeriment anterior, però tan bon punt disposi d'alguna notícia sobre aquest assumpte us ho comunicaré de forma immediata:

Cordialment,

Rafael Ribó
Síndic

Barcelona, 8 d'abril de 2011